

Un pas enrere a la protecció de les dones a la Unió Europea:

Tres homes decidint el futur de les dones i les nenes: el veto d'Emmanuel Macron i Marco Buschmann a la definició del delictes de violació.

En 2022 la Comissió europea va celebrar la primera legislació de caràcter comunitari per a garantir una protecció a les dones contra qualsevol tipus de biaix violent. L'objectiu essencial era el de definir el delictes de violació com a nexes sense consentiment, és a dir, a través de la nova definició de "violació" es pretenia aconseguir que les víctimes poguessin prescindir de proves de força, amenaces, coacció o altres anàlogues.

La proposta de la Comissió es presenta com un gran avanç per al territori i jurisdicció europea: una tipicitat de la concisa i clara definició de "violació" suposaria una garantia en la seguretat de les dones i consagraria el principi de legalitat. A més, la proposta suposaria garantir unes revisions jurídiques i penals als diferents Estats membres per a evitar els possibles buits legals.

No obstant això, el passat dia 29 de gener de 2024, va haver-hi un **problema de bloqueig** en aquestes negociacions. Part de països membres com França, Alemanya, Països Baixos, Polònia, Hongria i la República Txeca (entre altres), van rebutjar la proposta de definició com aquella que "mancaria de nexes causal sense consentiment." No obstant això, en aquest article ens centrarem en la negativa que hi ha hagut per part de França i Alemanya, perquè són dues dels països en què el seu suport bastaria per a aconseguir una majoria qualificada i necessària en el ple de

negociacions del Parlament. És a dir, la decisió del país francès i alemany bastaria perquè el projecte de Llei sigui una realitat en la jurisdicció de la UE.

El que ha ocorregut és que s'ha produït un gran bloqueig en la primera fase del projecte legislatiu comunitari. És a dir, les polítiques de la UE han d'aprovar-se mitjançant el procediment legislatiu ordinari on concorren les institucions principals europees per a arribar a un acord comú. No obstant això, el pas primer i previ al desenvolupament del procés, és la redacció, per part de la Comissió, de l'anomenada "avaluació d'impacte", on cadascun dels parlaments nacionals poden expressar oficialment les seves reserves. I, en aquest cas, hem trobat un total de 12 reserves a la presentació de la futura legislació sobre la violència sobre la dona, produint-se així una minoria de bloqueig.

L'eurodiputada Evin Incir ha manifestat la seva decepció amb la decisió presa per part d'Emmanuel Macron i Marco Buschmann perquè, com ha afegit: "Està per damunt i més enllà de la meua comprensió com dos homes liberals poden -de la mà d'un antiliberal- formar una minoria. M'ho espero de Orbán, però no de Macron o Buschmann. Però la realitat ens diu que **ara mateix hi ha tres homes decidint el futur de les dones i les nenes.**"

El problema, per tant, ha estat que l'obstrucció dels Estats membres ha suposat una paralització del procediment.

Una vegada exposat el problema d'interrupció que ha suposat la negativa de França i Alemanya, ens preguntem el perquè de tal decisió. Un portaveu del govern francès ha al·legat que la decisió del país es fonamenta en la manca de competències que té la Unió Europea en matèria de delictes penals. Recordem que els delictes que gaudeixen de competència europea són els de caràcter de frau, corrupció, blanqueig de capitals i malversació, és a dir, aquells que responen a delictes de major contingut econòmic. Pel que el Govern de Macron ha expressat el seu desgrat amb la proposta de la Comissió perquè considera que una regulació d'aquest tipus penal ha de perseguir-se a nivell nacional.

La crítica per part de França ens arriba del portaveu del Govern, que sentència que els criteris presentats per la Comissió perquè una agressió sexual es consideri violació són "generosos i tolerants", i que el delicte pot

castigar-se amb fins a quinze anys de presó, enfront dels només vuit de la Directiva de la UE.

D'altra banda, ens trobem que els responsables alemanys no han declarat el perquè de la seva negativa a la proposta legislativa. No obstant això, fonts especulen que la situació política que s'està vivint a Alemanya, amb el gran avanç de la ultradreta, podria haver suposat un veto negatiu basat en fins polítics.

La **crítica** no ha trigat a arribar, perquè el Lobby Europeu de Dones ha sentenciat als vetos com a "vergonyosos i completament hipòcrites". També ens trobem que els defensors dels drets de la dona han manifestat les seves preocupacions amb què aquesta negativa pugui fer fracassar la legislació europea que s'ha aconseguit en aquesta matèria i, a més, com a conseqüència, pugui desorganitzar-se altres formes de violència contra la dona.

Els judicis sentenciadors que provenen de la comunitat europea, com a reacció dels vetos produïts per part dels 12 Estats membres, troba justificació en el Conveni d'Istanbul, un Conveni

del Consell d'Europa sobre prevenció i lluita contra la violència contra les dones i la violència domèstica.

La **conclusió** de tot l'exposat és que la situació descrita revela un dilema significatiu a la Unió Europea respecte a la legislació de protecció a les dones contra la violència i, en particular, la definició de violació. La proposta inicial de la Comissió Europea representava un avanç important en buscar una definició més clara i concisa, que permetria una seguretat i una presumpció de garantia en el desenvolupament i procediment d'aquests casos.

No obstant això, el bloqueig experimentat en la fase inicial del procés legislatiu, impulsat per països com França i Alemanya, evidencia tensions i desacords fonamentals. Sent objectors amb la decisió de França (perquè és l'únic país que ha presentat el seu veritable significat del seu veto), considero que la seva justificació davant el seu vot és incongruent amb la finalitat que ostenta la Unió Europea. És a dir, la UE es fonamenta en principis compartits, com els drets humans, la igualtat i la justícia. Si hi hagués una regulació a nivell europeu de temes d'aquest calibre, permetria establir uns estàndards mínims per a garantir la protecció dels drets a les dones en tots els Estats membres, reforçant la cohesió en l'aplicació de polítiques socials i legals.

La Unió Europea ha de propugnar una estandardització de dret i esforçar-se a establir estàndards comuns en la protecció dels drets humans, incloent-hi mesures específiques per a abordar la violació. I, a més, la UE té el deure de cooperar entre els Estats membres per a abordar eficaçment els casos de violació que travessen les fronteres nacionals. Això és

crucial per a garantir que els perpetradors no puguin eludir la justícia simplement per travessar una frontera.

Per tant, l'organització ha de reflectir un posicionament clar i proactiu en la defensa dels drets i la seguretat de les dones, la qual cosa és essencial per a aconseguir societats més justes i equitatives. Ha d'haver-hi un compromís ferm que expressin els ideals europeus contra totes les formes de violència de gènere. Aquest enfocament clar i sense ambigüitats és essencial per a enviar un missatge contundent sobre la intolerància cap a la violència contra les dones i les nenes.

A més, la UE ostenta un paper actiu com a actor internacional que lidera esforços per a combatre la violència de gènere. Aquest lideratge pot tenir un impacte positiu en inspirar a altres països i organitzacions a unir-se en la lluita contra la violència cap a les dones.

És per això que, sota el meu punt de vista, si els Estats membres són reticents a vetar les propostes presentades per la Comissió Europea respecte al concepte de violació, acaben aconseguint fer passos enrere en l'avanç d'una UE proveïdora de garantir i protegir els drets humans de les dones.

«La Unió Europea continua oposant-se contra totes les formes de violència contra les dones i les nenes. Mantenim el nostre suport indestructible a les dones i nenes que han sofert violència, com a víctimes i com a supervivents, i condemnem l'ús de la violència sexual i de gènere com a arma de guerra.» - Josep Borrell, alt representant Comissió europea.

Alba Hernández Peláez.

Referències bibliogràfiques:

- Convenio del Consejo de Europa sobre prevención y lucha contra la violencia contra las mujeres y la violencia doméstica. Council of Europe Treaty Series - No. 210: <https://rm.coe.int/1680462543>
- DIRECTIVA 2011/92/UE DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 13 de diciembre de 2011 relativa a la lucha contra los abusos sexuales y la explotación sexual de los menores y la pornografía infantil y por la que se sustituye la Decisión marco 2004/68/JAI del Consejo: <https://www.boe.es/doue/2011/335/L00001-00014.pdf>
- ¿Por qué se desmorona el plan de la UE para penalizar el sexo no consentido? Por Mared Gwyn Jones, publicado 29/01/2024: <https://es.euronews.com/my-europe/2024/01/29/por-que-se-desmorona-el-plan-de-la-ue-para-penalizar-el-sexo-no-consentido>
- Report on the proposal for a directive of the European Parliament and of the Council on combating violence against women and domestic violence: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2023-0234_EN.html
- https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/law/how-eu-policy-decided_es
- <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9305-2023-INIT/en/pdf>
- https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/law/how-eu-policy-decided_es

Publicat per:

Amb el suport de:

ANUE no fa necessàriament com a seves les opinions expressades pels seus col·laboradors.